

[Arne Melchior]

processen ikke først startes til efteråret og ramler sammen med en hel masse andre ting.

Men i øvrigt er jeg enig i, at det i dag foreliggende forslag fra CD skal indgå i den debat, som energiplanen vil rejse, og indgå i andre debatter, være sig om energi, valutabesparelse eller beskæftigelse. Jeg er enig med de ordførere, der har påpeget det. Det er en del af meningen. Jeg gør mig ingen illusioner om, at vi med den korte tid, samlingen har tilbage, og med den sværhedsgrad, disse ting har, skal kunne nå inden grundlovsdag eller sligt at få dette forslag positivt færdigbehandlet.

Må jeg sige til ministeren, som talte om sit ministeriums møde med hr. Bremer, at det brev, jeg citerede før, var skrevet efter afholdelsen af dette møde. I indledningen omtales dette møde. Det er deraf, jeg ved det. Det fremgår for øvrigt, at ministeren og hr. Bremer har forstået mødet ens; det noterer ministeren med glæde. Derefter siger ministeren altså, at det er et meget interessant projektforslag, som naturligt møder megen velvilje, og så kommer de to forbehold, som jeg før gjorde op med. Det er klart, at der skal holdes møder med hr. Bremer og møder om så vigtige ting, men efter mødet har man altså fortsat været positiv. Det er på den baggrund, jeg er noget forbløffet over ordvalget i dag.

Måtte jeg sige til hr. Ivar Hansen, der talte om rentabiliteten, at den forbedres jo år for år i tråd med energiprisernes stigning.

Hr. Ivar Hansen og andre var inde på, at man måske snarere skulle støtte forskning og produktudvikling end den egentlige monteringsring. Det er muligt, at der er noget om det. Det ene behøver ikke at forhindre det andet. Det er vor opfattelse, at de sidste par år for en række af de alternative energiformer har ført til så store fremskridt i kvaliteten af de produkter, der faldbydes i dag, at der med de positive virkninger, som er beskrevet, kunne gås aktivt og positivt i gang.

Fru Lilli Gyldenkilde sagde meget rigtigt, at det ikke er hvert eneste ord i forslaget, der skal købes, men at det skal indgå i diskussionen, og så talte hun om udvalgsarbejdet. Her vil jeg gerne sige, at jeg håber, det vil være muligt for energiudvalget at arbejde en kende utraditionelt. Normalt stiller vi jo alle spørgsmålene til ministeren, som så indhenter svarene. Jeg har ikke mangel på tillid til,

at vi får de bedst mulige svar frem, men jeg vil håbe, at hr. Bremer og andre teknikere vil møde op i delegationer i udvalgsarbejdet, og at udvalgsmedlemmerne vil stille mange og svære og tekniske spørgsmål til disse delegationer – spørgsmål, som jeg forventer så kan besvares skriftligt, fordi udvalgsarbejdets form jo ikke giver mulighed for afholdelse af almindelige møder. Jeg er meget interesseret i, at de svære ting, som sagen indeholder, skal blive virkelig grundigt opklaret, og det er jo vanskeligt, da vi ikke er specialister i udvalgene.

Der har været talt om organisationernes og de mange firmaers og personers udtalelser. Hr. Mølgaard udtrykte det meget markant ved at sige, at de måske havde andre intentioner end samfundshensyn, at de altså havde deres egne stillinger og deres egen om-sætning og fortjeneste i tankerne. Ja vel, det har de ret til, og det er givet en rigtig konstatering, men når det nu er dem alle sammen, når det er både fra industrien og fra håndværket og fra fagbevægelsen og fra arbejdsmarkedsnævnet, når det er hele vejen igennem, at man kommer til det samme resultat, og hvis det kan skabe arbejde til firmaerne og arbejdspladser til de arbejdssøgende og valuta til landet og bedre varme og trivsel for dem, der bor i boligerne, ja men så gør det jo ikke noget, at hver har sit motiv – sit berettigede motiv – til at gå ind for sagen. Så er det kun et tegn på, at der skal gøres noget ved det.

Jeg må slutte igen med Münchhausen. Det er bekendt også for energiministeren, at CD aldrig har været noget tryllekunstnerparti. Vi har aldrig slået om os med de store tal og armsving og løfter om, at vi kan løse cirkelns kvadratur og andre ting af samme sværhedsgrad: arbejdsløshedens afskaffelse, valutaunderskuddets tilintetgørelse osv. Vi mener, at der er så megen jordnærhed og realitet i dette, at vi skal afslutte denne præsentation med en absolut dybtfølt tak til de mange ordførere – jeg tror næsten, det var alle – der har tilsagt, at de vil se meget alvorligt og grundigt på forslaget under udvalgsarbejdet. Mere har vi ikke forventet at kunne få ud af dagen.

Hermed sluttede forhandlingen.

*Afstemning*